

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010041
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3620010041.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD v trestnej veci proti obžalovaným D. T. a spol., pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.12.2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

D. T., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom P. F. R. č. XXX, SZČO, slobodný,
a

E. C., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom Q. č. XX, invalidný dôchodca, slobodný,

s ú v i n n í , ž e :

dňa 26.01.2019 v čase okolo 08:00 hod. v P. F. R., v izbe rodinného domu popisného čísla XXX obžalovaný D. T. pod vplyvom alkoholu zneužil bezbrannosť poškodenej P. P., ktorá tam v stave po požití alkoholu spala vyzlečená bez nohavičiek na gauči, obžalovaný D. T. sa vyzliekol, odkryl deku z poškodenej, kľakol si vedľa nej zboku a odzadu vsunul svoj pohlavný úd do jej vagíny a vykonal s poškodenou P. P., ktorá v tom čase spala, bez jej prejaveneho súhlasu dokonanú súlož, pričom asi po dvoch minútach obžalovaný D. T. sám prestal vykonávať súlož a nedošlo k ejakulácií obžalovaného, potom aj obžalovaný E. C., ktorý ležal vedľa poškodenej na gauči pod vplyvom alkoholu zneužil bezbrannosť poškodenej P. P., ktorá naďalej spala v stave po požití alkoholu vyzlečená bez nohavičiek na gauči, obžalovaný E. C. sa prisunul do jej tesnej blízkosti a odzadu vsunul prsty pravej ruky do vagíny poškodenej P. P. a prstami pohyboval vo vagíne poškodenej približne dve minúty a potom sám prestal a prsty z vagíny poškodenej vytiahol, pričom poškodená P. P. v tom čase spala, pričom uvedeným konaním obžalovaných nebolo poškodenej spôsobené žiadne zranenie,

t e d a :

obžalovaný D. T.

na súlož zneužil bezbrannosť ženy,

obžalovaný E. C.

na iné sexuálne praktiky zneužil bezbrannosť iného,

č í m s p á c h a l i :

obžalovaný D. T.

zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona,

obžalovaný E. C.

zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný D. T.

Podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 51 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Obžalovaný E. C.

Podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 51 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 10.03.2020 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Partizánske na tunajšom súde obžalobu pod sp. zn. Pv/50/19/3305-41 na D. T. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona a na E. C. pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnej obžalobe.

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania na deň 30.12.2020, na ktorom obaja obžalovaní po zákonom poučení urobili v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že sú vinní zo spáchania skutkov v obžalobe im kladených za vinu a ľutujú svojho konania. Nakoľko obaja obžalovaní súhlasne (áno) zodpovedali na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, súd so súhlasom prokurátora, opatrovníka obžalovaného E. C. a ustanoveného obhajcu obžalovaného E. C. ich vyhlásenia prijal a dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznali k spáchaniu skutkov nevykonal a vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dňa 30.12.2020 dokazovanie oboznámením podstatných častí znaleckých posudkov MUDr. Viktora Segedu zo dňa 10.08.2019 z č.l. 109-124 a zo dňa 16.08.2019 z č.l. 125-139 za splnenia podmienok podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku, v zmysle § 269 Trestného poriadku čítaním listinných dôkazov, a to opatrenie z č.l. 24, zápisnica o výsluchu poškodenej k uplatnenému nároku na náhradu škody z č.l. 52-58, uznesenie Okresného súdu Partizánske

č.k. 2Ps/1/2016-102 zo dňa 21.06.2017 z č.l. 188-190, rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 2Ps/10/2014-74 zo dňa 02.12.2015 z č.l. 191-193, lustrácia REGOB z č.l. 320, správa OO PZ Topoľčany z č.l. 321, uznesenie o ustanovení opatrovníka poškodenej z č.l. 329, lustrácia CDB obž. T. z č.l. 338-339, lustrácia CESDaP obž. T. z č.l. 340-342, odpis z registra trestov obž. T. z č.l. 343, lustrácia CDB obž. C. z č.l. 344-345, lustrácia CESDaP obž. C. z č.l. 346, odpis z registra trestov obž. C. z č.l. 347 a oboznámením podstatných častí pripojených spisov Okresného súdu Partizánske sp. zn. OT/7/2020 a sp. zn. 1T/104/2017.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania, po právnej stránke konanie obžalovaného D. T. popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku kvalifikoval (v zhode s obžalobným návrhom prokurátora) ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona a konanie obžalovaného E. C. popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku kvalifikoval (v zhode s obžalobným návrhom prokurátora) ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona, pričom vinu obžalovaných za skutky obžalobou im kladené za vinu ustálil na základe nimi urobených vyhlásení o vine, ktoré prijal a ktoré sú neodvolateľné. Z hľadiska formy zavinenia obaja obžalovaní konali v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona.

Zo záverov znaleckého posudku MUDr. Viktora Segedu, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 10.08.2019 (č.l. 109-124) vyplýva, že u obžalovaného C. bola zistená duševná zaostalosť ľahkého stupňa a abúzus alkoholu, aktuálne bez závislosti. V čase spáchania predmetného skutku obžalovaný C. trpel duševnou zaostalosťou ľahkého stupňa a bol aj v stave alkoholovej opojenosti, do ktorej sa uviedol sám, z vlastnej vôle a vlastným zapríčinením. V čase spáchania skutku bol obžalovaný C. v stave alkoholovej opojenosti, komplikovanej kombináciou s duševnou zaostalosťou v pásme debility, ktorá mala forenzne významný vplyv na jeho ovládacie schopnosti, ktoré boli v čase skutku forenzne významne znížené, jeho rozpoznávacie schopnosti boli v čase predmetného skutku zachované. Obžalovaný C. vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania a vo forenzne významne zníženej miere mohol ovládať svoje konanie. Zo psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného C. na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť, avšak z vlastnej vôle a vlastným zapríčinením sa obžalovaný môže dopúšťať trestnej činnosti. Znalec aktuálne navrhol uložiť obžalovanému C. ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Obžalovaný C. je v súčasnej dobe schopný chápať zmysle predmetného trestného konania.

Zo záverov znaleckého posudku MUDr. Viktora Segedu, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 16.08.2019 (č.l. 125-139) vyplýva, že u obžalovaného T. sa nejedná o osobu závislú od alkoholu alebo iných psychotropných látok. U obžalovaného T. bol zistený abúzus alkoholu, aktuálne bez závislosti. U obžalovaného T. sa nejedná o chorobný (resp. patický) sklon k požívaniu alkoholu, obžalovaný požíva alkohol z vlastnej vôle a vlastným zapríčinením. Znalec aktuálne nenavrhol uložiť obžalovanému T. protialkoholické ani protitoxikomanické liečenie. Požívanie alkoholu nemalo forenzne významný vplyv na páchaní predmetnej trestnej činnosti obžalovaným T.. Zo psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného T. na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť, avšak z vlastnej vôle a vlastným zapríčinením sa obžalovaný môže dopúšťať trestnej činnosti.

Z rozsudku Okresného súdu Partizánske, č.k. 2Ps/10/2014-74 zo dňa 02.12.2015, právoplatného dňa 08.01.2016 (č.l. 191-193) okrem iného vyplýva, že obžalovaný E. C. bol vyššie citovaným rozsudkom obmedzený v spôsobilosti na právne úkony v tom rozsahu, že tento nie je spôsobilý nakladať s nehnuteľným majetkom, tiež nie je spôsobilý preberať dôchodok a iné dávky sociálneho zabezpečenia, uzatvárať úverové zmluvy, pôžičky, nakupovať tovar na splátky, byť ručiteľom iným osobám, nemôže samostatne hospodáriť s finančnými prostriedkami a majetkom v hodnote presahujúcej 50 € týždenne.

Z uznesenia Okresného súdu Partizánske, č.k. 2Ps/1/2016-102 zo dňa 21.06.2017, právoplatného dňa 20.07.2017 (č.l. 188-190) okrem iného vyplýva, že obžalovanému E. C. ako osobe obmedzenej v spôsobilosti na právne úkony bol vyššie citovaným uznesením ustanovený za opatrovníka H. P..

Z lustrácie v registri obyvateľstva (č.l. 320) ako i zo správy Obvodného oddelenia Policajného zboru v Topoľčanoch (č.l. 321) vyplýva, že poškodená P. P. zomrela dňa XX.XX.XXXX v Q..

Uznesením tunajšieho súdu č.k. 1T/17/2020-329 zo dňa 07.10.2020 bola poškodenej P. P. za opatrovníka v predmetnom trestnom konaní ustanovená C. R. (jej matka).

Pokiaľ ide o osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného D. T. súd zistil, že tento je slobodný, bezdetný, živnostník. Podľa lustrácie v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti SR obžalovaný bol doteraz dvakrát postihnutý v priestupkovom konaní, pričom v oboch prípadoch išlo o priestupky na úseku dopravy. Z odpisu z registra trestov obžalovaného ako i z pripojeného spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. OT/7/2020 vyplýva, že do súčasnosti bol dvakrát súdom trestaný pre rôznu trestnú činnosť podmieneným trestom odňatia slobody i peňažným trestom, pričom obe odsúdenia má zahladené. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. OT/7/2020-75 zo dňa 22.03.2020, doručeným obžalovanému dňa 22.03.2020, právoplatným dňa 02.04.2020, za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený peňažný trest vo výmere 1.600 € a náhradný trest vo výmere 4 mesiace pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu. Zároveň mu bol uložený i trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 roky. Peňažný trest obžalovaný zaplatil dňa 23.06.2020.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného D. T. súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a osobu páchatel'a, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy. Súd prihliadol tiež na to, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

U obžalovaného D. T. súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu žalovaného skutku a tento úprimne oľutoval) pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti (na trestnú činnosť vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. OT/7/2020 súd u obžalovaného nemohol prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona, nakoľko toto odsúdenie má obžalovaný zahladené, keďže peňažný trest, ktorý mu v tejto veci bol uložený, zaplatil dňa 23.06.2020). Teda pri prevahe poľahčujúcich okolností súd vychádzal v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona z upravenej trestnej sadzby 60 mesiacov až 100 mesiacov. Nakoľko obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal a obžalovanému ukladal trest mimoriadne znížený, tento postup súdu zároveň bránil tomu, aby mohla byť obžalovanému priznaná i poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona. V súlade so Stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.06.2017, sp. zn. Tpj/55/2016 a v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou Krajského súdu v Trenčíne, sa na vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo skutku obžalobou mu kladeného za vinu vždy prihliadne pri rozhodovaní o treste, pričom prichádzajú do úvahy tri alternatívne spôsoby rozhodnutia. Na takéto vyhlásenie sa prihliadne ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona (napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti), alebo je to dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam, teda rovnako, ako by mohol postupovať i prokurátor v konaní o dohode o vine a treste. Napokon takéto vyhlásenie spolu s ďalšími okolnosťami prípadu alebo pomermi páchatel'a môže odôvodňovať aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. V danom prípade súd považoval uloženie trestu obžalovanému v upravenej trestnej sadzbe (60 mesiacov až 100 mesiacov), s ohľadom na závažnosť spáchaného trestného činu, na jeho následok, ako aj na osobu obžalovaného, spôsob spáchania skutku a na postoj obžalovaného k spáchanému skutku za neprimerane prísne a v danom prípade súd zohľadnil vyhlásenie obžalovaného o vine za spáchaný skutok v podobe mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby a aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, pričom uložil obžalovanému samostatný trest, nie súhrnný s poukazom na § 42 ods. 3 Trestného zákona, keďže v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. OT/7/2020 bol obžalovanému uložený peňažný trest, ktorý zaplatil dňa 23.06.2020, čo má za následok zahľadanie tohto odsúdenia (§ 92 ods. 2 Trestného zákona). Súd preto obžalovanému uložil podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona trest odňatia slobody pod dolnú hranicu upravenej trestnej sadzby (majúc na zreteli ustanovenie § 39 ods. 3 písm. d/ Trestného zákona) vo výmere 36 mesiacov, výkon ktorého mu podmienene odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom vo výmere 36 mesiacov, nakoľko v danom prípade mal súd za to, že aj takto uložený (a mimoriadne znížený) podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom pri uložení dostatočne dlhej skúšobnej doby a zároveň za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení v zmysle § 51 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona, môže u obžalovaného splniť svoj účel, ktorým je ho najmä prevychovať, aby v budúcnosti viedol riadny život

a zároveň ním je naplnená i zložka individuálnej a generálnej prevencie, keďže i takýto trest môže dostatočne vplyvať na ostatných v tom smere, aby ich odradil od páchania trestnej činnosti a zároveň je v ňom naplnená i zložka represívna, pričom v tejto súvislosti (z hľadiska represívnej zložky trestu) súd konštatuje, že obžalovaný prejavil v konaní pred súdom dostatočnú pokoru, keď urobil vyhlásenie o vine a tým stratil možnosť v tejto otázke rozhodnutie napadnúť riadnym opravným prostriedkom, čím tiež „odbremlil“ prokurátora od dokazovania jeho viny na hlavnom pojednávaní (vrátane skutočnosti, či išlo o pohlavný styk bez prejaveneho súhlasu poškodenej). Súd zohľadnil závažnosť obžalovaným spáchaného trestného činu, ako aj jeho predchádzajúci život a pri rozhodovaní o treste bral do úvahy aj skutočnosť, že obžalovaný doteraz bol dvakrát súdom trestaný, pričom obe odsúdenia má zahladené a doteraz nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Zohľadnil tiež skutočnosť, že do súčasnosti bol dvakrát postihnutý za priestupok na úseku dopravy. Súd prihliadol tiež na závery znaleckého posudku MUDr. Segedu, ktorý u obžalovaného konštatoval abúzus alkoholu, aktuálne bez závislosti, pričom tiež uviedol, že zo psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť. Za týchto okolností, keď sa bude obžalovaný pravidelne podrobovať dohľadu probačného úradníka, ktorý bude dohliadať na správanie obžalovaného a na skutočnosť, či obžalovaný dodržiava súdom určené obmedzenia a povinnosti, je podľa názoru súdu dostatočne osvedčené, že účel trestu je možné zabezpečiť aj podmieneným trestom odňatia slobody. Po zhodnotení všetkých týchto skutočností dospel súd k záveru, že takto uložený trest v dostatočnej miere bude plniť výchovnú zložku trestu a taktiež represívnu zložku trestu, ale aj individuálnej, či generálnej prevencie.

Nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že sa obžalovaný predmetného skutku dopustil pod vplyvom alkoholu a i znalec v posudku konštatoval u obžalovaného abúzus alkoholu, aktuálne bez závislosti, súd zároveň obžalovanému uložil obmedzenie v zmysle § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok na dosiahnutie výchovnej i preventívnej zložky trestu a ktoré obmedzenie je taktiež spôsobilé napomôcť k dosiahnutiu cieľa podmieneného odloženého trestu odňatia slobody, a to aby obžalovaný viedol riadny život.

Pokiaľ ide o osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného E. C. súd zistil, že tento je slobodný, bezdetný, invalidný dôchodca. Podľa lustrácie v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti SR obžalovaný doteraz nebol postihnutý za priestupok. Z odpisu z registra trestov obžalovaného, ako i z pripojeného spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/104/2017 vyplýva, že doposiaľ bol jedenkrát súdom trestaný, a to rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 1T/104/2017-133 zo dňa 24.01.2018, právoplatného dňa 24.01.2018 za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov a 3 dni, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bolo uložené i ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného E. C. súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a osobu páchatela, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy. Súd prihliadol tiež na to, že trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri ukladaní trestu súd aplikoval ustanovenie § 34 Trestného zákona ako aj § 38 Trestného zákona, pričom zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu žalovaného skutku a svoj čin úprimne oľutoval) a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Teda pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd vychádzal z trestnej sadzby 5 rokov až 10 rokov. Nakoľko obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal a obžalovanému ukladal trest mimoriadne znížený, tento postup súdu zároveň bránil tomu, aby mohla byť obžalovanému priznaná i poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona. I u obžalovaného C. súd považoval uloženie trestu v trestnej sadzbe 5 rokov až 10 rokov, s ohľadom na závažnosť spáchaného trestného činu, na jeho následok, ako aj na osobu obžalovaného, spôsob spáchania skutku a na postoj obžalovaného k spáchanému skutku za neprimerane prísne a v danom prípade súd pri ukladaní trestu zohľadnil jednak vyhlásenie obžalovaného o vine za spáchaný skutok, ktoré je neodvolateľné a zároveň zohľadnil aj závery znaleckého posudku MUDr. Segedu, ktorý konštatoval, že v čase spáchania skutku bol obžalovaný v stave alkoholovej opojenosti, komplikovanej kombináciou s duševnou zaostalosťou v pásme debility, ktorá mala forenzne významný vplyv na jeho ovládacie schopnosti, ktoré boli v

čase skutku forenzne významne znížené, jeho rozpoznávacie schopnosti boli v čase predmetného skutku zachované. Znalec zároveň odporučil uložiť obžalovanému ochranné psychiatrické liečenia ambulantnou formou. Tieto okolnosti súd považoval za významné, kde u obžalovaného je zvýraznená potreba jeho liečenia pred potrebou jeho trestania a preto obžalovanému uložil trest odňatia slobody pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu za použitia § 39 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona vo výmere 24 mesiacov, výkon ktorého mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom vo výmere 36 mesiacov, nakoľko v danom prípade mal súd za to, že aj takto uložený mimoriadne znížený podmiennečný trest odňatia slobody s probačným dohľadom pri uložení dostatočne dlhej skúšobnej doby a zároveň za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení v zmysle § 51 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona, môže u obžalovaného splniť svoj účel, ktorým je ho najmä prevychovať, aby v budúcnosti viedol riadny život a zároveň ním je naplnená i zložka individuálnej a generálnej prevencie, keďže i takýto trest môže dostatočne vplývať na ostatných v tom smere, aby ich odradil od páchania trestnej činnosti a zároveň je v ňom naplnená i zložka represívna. Súd pri rozhodovaní o treste bral do úvahy aj skutočnosť, že obžalovaný doteraz bol jedenkrát súdom trestaný nepodmiennečným trestom odňatia slobody. Zohľadnil tiež skutočnosť, že do súčasnosti nebol postihnutý za priestupok. Za týchto okolností mal súd za to, že sú splnené podmienky predpokladané v § 39 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona na mimoriadne zníženie trestu. Súd ďalej poznamenáva, že hoci v tomto konaní neuložil obžalovanému i ochranné liečenie, ako to predpokladá § 39 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, avšak obžalovanému bolo ochranné liečenie, a to dokonca rovnaké, ako navrhol znalec v tomto konaní, uložené v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/104/2017, pričom ako vyplýva z ustanovenia § 74 ods. 2 Trestného zákona ochranné liečenie potvrdá, kým to vyžaduje jeho účel, preto súd v tomto konaní neukladal duplicitne rovnaké ochranné liečenie v rovnakej forme. Za týchto okolností, keď sa bude obžalovaný pravidelne podrobovať dohľadu probačného úradníka, ktorý bude dohliadať na správanie obžalovaného a na skutočnosť, či obžalovaný dodržiava súdom určené obmedzenia a povinnosti, a bude sa podrobovať ochrannému liečeniu, je podľa názoru súdu dostatočne osvedčené, že účel trestu je možné zabezpečiť aj podmiennečným trestom odňatia slobody. Po zhodnotení všetkých týchto skutočností dospel súd k záveru, že takto uložený trest v dostatočnej miere bude plniť výchovnú zložku trestu a taktiež represívnu zložku trestu, ale aj individuálnej, či generálnej prevencie.

Nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že sa obžalovaný predmetného skutku dopustil pod vplyvom alkoholu a i znalec v posudku konštatoval u obžalovaného abúzus alkoholu, aktuálne bez závislosti, súd zároveň obžalovanému uložil obmedzenie v zmysle § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok na dosiahnutie výchovnej i preventívnej zložky trestu a ktoré obmedzenie je taktiež spôsobilé napomôcť k dosiahnutiu cieľa podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody, a to aby obžalovaný viedol riadny život.

O náhrade škody poškodenej v predmetnej trestnej veci súd nerozhodoval, nakoľko poškodená síce v zápisnici o výsluchu v prípravnom konaní po vznesení obvinenia zo dňa 01.08.2019 uviedla, že si podľa § 46 Trestného poriadku bude žiadať náhradu škody, ktorú však bližšie nešpecifikovala, pričom v zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku musí byť nárok uplatnený najneskôr do skončenia vyšetrovania a musí byť z neho zrejme z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie len ohľadne výroku o treste a ochrannom opatrení v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné podať odvolanie, nakoľko obžalovaní urobili vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).